

Tisková zpráva k udělení mimořádného ocenění
„Pro bono mundi“ prof. Ivanu Klánskému.

Via Musica ad beatum z.s. dne 19. října 2019 v Dolních Břežanech udělil ocenění Pro bono mundi světově renomovanému klavíristovi prof. Ivanu Klánskému při příležitosti koncertu, který byl věnován významnému životnímu jubileu tohoto umělce a na kterém vystoupil se svým synem Lukášem Klánským. Tento koncert se konal v rámci cyklu „Setkávání s klasickou hudbou v Dolních Břežanech“ (www.adbeatum.cz).

Ocenění Pro bono mundi (*Pro dobro světa*) bylo prof. I. Klánskému uděleno za mimořádný mezinárodní přínos v oblasti klavírní interpretace, pedagogiky a za celoživotní zachovávání etických a morálních principů.

Prof. I. Klánský, který se stal historicky prvním držitelem tohoto ocenění jej převzal z rukou Předsedy výboru MgA. Ondřeje Lébra a Místopředsedkyně výboru Bc. Jany Lébrové.

Laudatio z pera Taťány Klánské přednesla Jana Lébrová.

Pro bono mundi je nejvyšší ocenění, které Via musica ad beatum z.s. uděluje.

Kontaktní osoba:

Ondřej Lébr

777 246 177

office@koncertniagentura.cz

Prof. Ivan Klánský

Bolzano, Barcelona, Lipsko, Varšava, Neapol, Forth Worth, Santander... to jsou místa konání nejvýznamnějších mezinárodních klavírních soutěží, na nichž v letech 1967-1976 zvítězil či získal titul laureáta Ivan Klánský, v té době posluchač Pražské konzervatoře a později HAMU ve třídě prof. Valentiny Kameníkové a prof. Františka Raucha.

Ivan Klánský (*1948) patří pro svůj mimořádný talent a pozoruhodné interpretační umění k předním představitelům současného českého i zahraničního koncertního života. Vynikajících úspěchů na světových koncertních pódiiích dosáhnul jako sólista i jako člen světově známého komorního souboru Guarneri trio Prague. Koncertuje v Evropě, v Japonsku, Austrálii i Jižní Americe. Jako sólista České filharmonie hostoval často na koncertech v Německu, Anglii, Španělsku, Japonsku a USA. Dá se tedy říci, že ho poznalo jako vynikajícího interpreta – sólistu i komorního hráče obecně v koncertních síních čtyř světadílů. Jeho repertoár obsahuje téměř všechna stěžejní díla světové klavírní literatury. Díky své účasti ve finále prestižní chopinovské soutěži ve Varšavě bývá označován za chopinistu, a je pravda, že k hudbě tohoto romantického génia má Ivan Klánský velmi blízko. Proto před dvěma lety vzniklo CD s Ivanovými nejoblíbenějšími díly F. Chopina, ale samozřejmě má na repertoáru hudbu i jiných významných skladatelů. Nahrál například kompletní klavírní dílo B. Smetany a L. Janáčka, na jeho recitálech nechybí Bach, Mozart, Beethoven...

Ivan Klánský zasedá v porotách klavírních soutěží a s velkými úspěchy pedagogicky působí na katedře klávesových nástrojů na pražské HAMU, kde v současně zastává funkci děkana.

Laudatio:

Životopis Ivana Klánského si můžeme přečíst na programech jeho koncertů, víme, kde všude hraje a hrál, jaké soutěže vyhrál a jaké výborné žáky vychoval. Co nového tedy můžeme teď, v této slavnostní chvíli, o něm říci?

Všechny lidské osudy se vytvářejí tím, s kým se setkáme, kde se v dané chvíli nacházíme a čemu případně unikneme.

Jaro roku 1945, osvobozená Budapešť. Jozef Klein přežil válku, přežil holocaust, mnohokrát jako zázrakem unikl smrti. Přemýšlel, jak žít dál. Kde, aby mu každé místo nepřipomínalo rodinu a přátele, kteří zůstali v osvětimském pekle...Nechtěl se vrátit na Slovensko, kde prožil dětství. Jít do neznámé Palestiny, daleké Ameriky? Najednou se mu před očima mihla vzpomínka z dětství, z ještě šťastných dob, kdy jednoho slunečného dne jel s rodiči do Paříže. Z okna vlaku tenkrát hleděl okouzlen na Pražský hrad, Vltavu a její mosty...Tato prchavá vzpomínka prý rozhodla. Z Jozefa Kleina se stal Josef Klánský, student práv. A za tři roky, v květnu 1948, přišel na svět Ivan Klánský. Dítě s neobyčejným hudebním nadáním, a k tomu nesmírně chytré, citlivé a všestranné.

Ivan už od dětství ohromoval svou hudební pamětí, pohotovostí, schopností hrát z listu, i svými prvními skladbami. V deseti letech napsal svou první učebnici hudební teorie. Hrál i šachy, později se stal nadšeným řidičem a jezdil i rallye. Byl o něm natočen dokumentární film s názvem Kolik hodin má den. Lidé byli fascinováni tím, co vše se dá stihnout – a k tomu tak profesionálně a kvalitně.

V sedmnácti letech zahájil sérii svých soutěžních úspěchů, jak se můžeme dočíst v jeho životopise. Bolzano, Barcelona, Lipsko, Neapol, Santander, Varšava, Forth Worth. Ale jak těžké bylo tenkrát na soutěže vyjízdet, to dnešní generace mladých už těžko pochopí. Člověk se nemohl jen tak sebrat a odjet soutěžit. Musel absolvovat jakousi přehrávku a pak úředníci rozhodovali o tom, zda bude vyslán. Tak Ivana na zkoušku do Bolzana na jeho první zahraniční soutěž vyslali, prý se slovy, aby přivezl cenu, jinak ho už nikam nevyšlou. I přivezl cenu první, a proto následovala další soutěž, opět přivezl cenu...a tak to šlo po několik let.

Kdo zná Ivana osobně, ví, že vše dělá naplno, nic neošidí, disponuje obrovskou vnitřní silou a neuvěřitelnou schopností koncentrace.

U takto hudebně fenomenálně obdařených lidí bývá předpoklad, že talent mají v genech. V Ivanově případě to rozhodně tak není. Těžko říct, kde se tento talent vzal. On je ve své rodině široko daleko jediným takto úspěšným hudebníkem. Jsou věci nebem a zemí... Svě hudební geny a talent Ivan předal všem svým dětem. A je krásné, že právě s nimi má společnou hudební řeč, že s nimi dokáže spolupracovat a učit je. Má v sobě celoživotní pokoru k životu i k hudbě, a naprosto potvrzuje známý

fakt, že ti, kteří toho umí nejvíc a kteří jsou ve svém oboru výborní, nemají potřebu si to dokazovat.

Jeho otec vepsal do knihy, kterou nazval *Přežil jsem Hitlera*, věnování: Toto vyprávění věnuji svým dětem a jejich dětem, aby věděli, jak málo scházelo i k jejich nebytí... Možná proto je Ivan Klánský takový, jaký je.